

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 129/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 112, 14.4.2014.	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 129/02	Cauzele conexe C-337/12 P-C-340/12 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 6 martie 2014 – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Înregistrarea unor semne constituite dintr-o suprafață cu puncte negre — Declaraarea nulității — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) — Denaturarea elementelor de probă].	2
---------------	--	---

2014/C 129/03	Cauza C-409/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH (Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 12 alineatul (2) litera (a) — Decădere — Marcă devenită, prin activitatea sau prin inactivitatea titularului său, desemnarea uzuală în comerț a unui produs sau a unui serviciu pentru care este înregistrată — Perceperea semnului verbal „KORNSPITZ” de vânzători, pe de o parte, și de utilizatorii finali, pe de altă parte — Pierderea caracterului distinctiv doar din punctul de vedere al utilizatorilor finali)	3
---------------	--	---

2014/C 129/04	Cauza C-458/12: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Trento – Italia) – Lorenzo Amatori și alții/Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl (Trimitere preliminară — Politica socială — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Directiva 2001/23/CE — Transfer al raporturilor de muncă în caz de cesiune convențională a unei părți a unei unități care nu poate fi identificată drept o entitate economică autonomă preexistentă)	4
2014/C 129/05	Cauza C-595/12: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Loredana Napoli/Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria (Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Curs de formare în vederea dobândirii statutului de funcționar — Excludere pentru absență prelungită — Absență din cauza unui concediu de maternitate)	5
2014/C 129/06	Cauza C-606/12: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale Genova – Italia) – Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli (Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 17 alineatul (2) litera (f) — Condiția returnării unui bun în statul membru din care a fost expedit sau transportat inițial)	5
2014/C 129/07	Cauza C-206/13: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Cruciano Siragusa/Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principii generale ale dreptului Uniunii — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii — Legătură suficientă — Inexistență — Necompetența Curții)	6
2014/C 129/08	Cauza C-650/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d’instance et de proximité de Bordeaux (Franța) la 9 decembrie 2013 – Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde	7
2014/C 129/09	Cauza C-661/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 13 decembrie 2013 – Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works	7
2014/C 129/10	Cauza C-6/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 9 ianuarie 2014 – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer.	8
2014/C 129/11	Cauza C-10/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 13 ianuarie 2014 – J.B.G.T. Miljoen/Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/12	Cauza C-14/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 ianuarie 2014 – X/Staatssecretaris van Financiën.	9
2014/C 129/13	Cauza C-17/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 16 ianuarie 2014 – Société générale SA/Staatssecretaris van Financiën.	10
2014/C 129/14	Cauza C-20/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgerichts (Germania) la 17 ianuarie 2014 – BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz.	11
2014/C 129/15	Cauza C-62/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverfassungsgericht (Germania) la 10 februarie 2014 – Peter Gauweiler și alții	11
2014/C 129/16	Cauza C-65/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 10 februarie 2014 – Charlotte Rosselle/Institut national d’assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres).	13
2014/C 129/17	Cauza C-84/14 P: Recurs introdus la 18 februarie 2014 de Forgital Italy SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 4 decembrie 2013 în cauza T-438/10, Forgital Italy SpA/Consiliul Uniunii Europene	14

2014/C 129/18	Cauza C-100/14 P: Recurs introdus la 28 februarie 2014 de European Medical Association Asbl (EMA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 decembrie 2013 în cauza T-116/11, European Medical Association/Comisia Europeană	14
2014/C 129/19	Cauza C-113/14: Acțiune introdusă la 10 martie 2014 – Republica Federală Germania/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene	15
Tribunalul		
2014/C 129/20	Cauza T-592/10: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – El Corte Inglés/OAPI – Technisynthese (BTS) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BTS — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare TBS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2014/C 129/21	Cauzele conexe T-102/11 și T-369/12-T-371/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – American Express Marketing & Development/OAPI (IP ZONE) [„Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor comunitare verbale IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE și EUROPEAN IP ZONE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”].	17
2014/C 129/22	Cauza T-202/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Al Assad/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsurile restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Înscrierea unui particular pe listele persoanelor vizate — Legături personale cu membrii regimului — Dreptul la apărare — Proces echitabil — Obligația de motivare — Sarcina probei — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proporționalitate — Drept de proprietate — Dreptul la viață privată”)	18
2014/C 129/23	Cauza T-315/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Tubes Radiatori/OAPI – Antrax It (Radiator) [„Desen sau model comunitar — Procedură de anulare — Desen sau model comunitar înregistrat care reprezintă un radiator pentru încălzire — Desen sau model anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Saturarea stadiului actual al tehnicii — Obligația de motivare”]	19
2014/C 129/24	Cauza T-348/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Globosat Programadora/OAPI – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SPORT TV INTERNACIONAL — Marca națională figurativă anterioară SPORTV — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și norma 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”)	19
2014/C 129/25	Cauza T-381/12: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Borrajo Canelo/OAPI – Tecnoazúcar (PALMA MULATA) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală PALMA MULATA — Utilizare serioasă — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv”].	20
2014/C 129/26	Cauza T-430/12: Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2014 – Heinrich/OAPI – Comisia (European Network Rapid Manufacturing) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă European Network Rapid Manufacturing — Motiv absolut de refuz — Imitarea emblemei unei organizații internaționale interguvernamentale — Articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 6 ter din Convenția de la Paris”)	20
2014/C 129/27	Cauza T-373/13 P: Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Alsteens/Comisia („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Prelungirea contractului — Inadmisibilitate vădită a acțiunii în primă instanță — Dreptul de a fi ascultat — Caracter separabil al actului adițional prin care se prelungește contractul”)	21

2014/C 129/28	Cauza T-41/14: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2014 – Argo Development and Manufacturing/OAPI – Clapbanner (articole de publicitate)	22
2014/C 129/29	Cauza T-43/14: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2014 – Heidrick & Struggles International/OAPI (THE LEADERSHIP COMPANY)	22
2014/C 129/30	Cauza T-53/14: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Comisia.	23
2014/C 129/31	Cauza T-56/14: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2014 – Evyap/OAPI – Megusta Trading (DURU)	24
2014/C 129/32	Cauza T-58/14: Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 – Stührk Delikatessen Import/Comisia.	25
2014/C 129/33	Cauza T-59/14: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 – Blackrock/OAPI (INVESTING FOR A NEW WORLD).	26
2014/C 129/34	Cauza T-61/14: Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2014 – Monster Energy/OAPI – Balaguer (icexpresso + energy coffee)	26
2014/C 129/35	Cauza T-68/14: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2014 – Post Bank Iran/Consiliul.	27
2014/C 129/36	Cauza T-71/14: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Swatch/OAPI – Panavision Europe (SWATCHBALL)	29
2014/C 129/37	Cauza T-87/14: Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul.	30
2014/C 129/38	Cauza T-97/14: Acțiune introdusă la 13 februarie 2014 – Harry's New York Bar/OAPI – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)	31
2014/C 129/39	Cauza T-107/14: Acțiune introdusă la 14 februarie 2014 – Grecia/Comisia	31
2014/C 129/40	Cauza T-116/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Bunge Argentina/Consiliul.	33
2014/C 129/41	Cauza T-123/14: Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/OAPI – Arçelik (AquaPerfect).	34
2014/C 129/42	Cauza T-145/14: Acțiune introdusă la 3 martie 2014 – adidas/OAPI – Shoe Branding Europe (emblem cu două benzi paralele)	35

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 129/43	Cauza F-128/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 martie 2014 – CR/Parlamentul European (Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Restituire a plății nedatorate — Intenție de a induce în eroare administrația — Probă — Inopozabilitate față de administrația a termenului de cinci ani pentru introducerea cererii de restituire a plății nedatorate — Excepție de nelegalitate — Procedura precontencioasă — Regula concordanței — Excepție de nelegalitate ridicată pentru prima dată în cadrul acțiunii — Admisibilitate).	36
2014/C 129/44	Cauza F-77/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 martie 2014 – DC/Europol (Funcție publică — Personalul Europol — Invaliditate — Prestație de invaliditate — Calculul dobânzilor — Cerere de despăgubire — Inadmisibilitate vădită)	36

2014/C 129/45	Cauza F-119/13: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2013 – ZZ/Comisia.	37
2014/C 129/46	Cauza F-125/13: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 – ZZ/OAPI	37

Rectificări

2014/C 129/47	Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-689/13 (<i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 85 din 22 martie 2014</i>)	39
---------------	--	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2014/C 129/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 112, 14.4.2014

Publicații anterioare

JO C 102, 7.4.2014

JO C 93, 29.3.2014

JO C 85, 22.3.2014

JO C 78, 15.3.2014

JO C 71, 8.3.2014

JO C 61, 1.3.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 6 martie 2014 – Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S/Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauzele conexate C-337/12 P-C-340/12 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Înregistrarea unor semne constituite dintr-o suprafață cu puncte negre — Declararea nulității — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) — Denaturarea elementelor de probă]

(2014/C 129/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (reprezentant: H. Pernez, avocat)

Celelalte părți din procedură: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (reprezentanți: S. Vereea, K. Muraro și M. Balestriero, avocați), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Recursuri formulate împotriva Hotărârilor Tribunalului (Camera a patra) din 8 mai 2012 – Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (T-331/10 și T-416/10), prin care Tribunalul a anulat deciziile R 1235/2008-1 și R 1237/2008-1 ale Camerei întâi de recurs din cadrul Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 20 mai 2010, prin care se anulează deciziile diviziei de anulare, prin care s-au respins cererile de anulare prezentate de Pi-Design (T-331/10) și de Pi-Design, de Bodum France și de Bodum Logistics A/S (T-416/10), a unei mărci figurative reprezentând o suprafață acoperită cu puncte negre, pentru produse din clasele 8 și 21 – Interpretarea articolului 7 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară – Semn constituit exclusiv din forma produsului necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârile Tribunalului Uniunii Europene din 8 mai 2012, Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe triunghiulare cu puncte negre) (T-331/10), precum și Yoshida Metal Industry/OAPI – Pi-Design și alții (Reprezentarea unei suprafețe cu puncte negre) (T-416/10).
- 2) Trimite cauzele spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH/Pfahnl Backmittel GmbH

(Cauza C-409/12) ⁽¹⁾

(Mărci — Directiva 2008/95/CE — Articolul 12 alineatul (2) litera (a) — Decădere — Marcă devenită, prin activitatea sau prin inactivitatea titularului său, desemnarea uzuală în comerț a unui produs sau a unui serviciu pentru care este înregistrată — Perceperea semnului verbal „KORNSPITZ” de vânzători, pe de o parte, și de utilizatorii finali, pe de altă parte — Pierderea caracterului distinctiv doar din punctul de vedere al utilizatorilor finali)

(2014/C 129/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Patent- und Markensenat

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Pârâtă: Pfahnl Backmittel GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Oberster Patent- und Markensenat – Interpretarea articolului 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25) – Motive de decădere – Marcă verbală înregistrată care a devenit pentru consumatori desemnarea uzuală a produsului în cauză ca urmare a lipsei de informații din partea comercianților intermediari cu privire la existența mărcii – Inexistența unor denumiri alternative pentru a descrie produsul în cauză – Inactivitatea titularului mărcii

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, titularul unei mărci se expune decăderii din drepturile conferite de această marcă asupra unui produs pentru care aceasta este înregistrată atunci când, prin activitatea sau prin inactivitatea acestui titular, marca respectivă a devenit desemnarea uzuală a produsului în cauză doar din punctul de vedere al utilizatorilor finali ai acestuia.
- 2) Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/95 trebuie interpretat în sensul că poate fi calificat drept „inactivitate” în sensul acestei dispoziții faptul că titularul unei mărci se abține să încurajeze vânzătorii să utilizeze în mai mare măsură această marcă pentru comercializarea unui produs pentru care marca respectivă este înregistrată.
- 3) Articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/95 trebuie interpretat în sensul că pronunțarea decăderii din drepturile conferite titularului de o marcă nu presupune să se stabilească dacă, în cazul unui produs pentru care marca a devenit desemnarea uzuală în comerț, există și alte desemnări.

⁽¹⁾ JO C 399, 22.12.2012.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Trento – Italia) – Lorenzo Amatori și alții/Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Cauza C-458/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Transfer de întreprinderi — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Directiva 2001/23/CE — Transfer al raporturilor de muncă în caz de cesiune convențională a unei părți a unei unități care nu poate fi identificată drept o entitate economică autonomă preexistentă)

(2014/C 129/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

Pârâte: Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunale di Trento – Interpretarea articolului 1 literele (a) și (b) și a articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) – Cesiune convențională a unei părți a unei întreprinderi care nu poate fi identificată drept o entitate economică autonomă preexistentă și asupra căreia întreprinderea cedentă exercită, după transfer, o putere de control semnificativă prin intermediul unei legături comitent-prepus și printr-o împărțire a riscului comercial – Reglementare națională care nu condiționează substituția în raporturile de muncă de acordul lucrătorilor părții de întreprindere cedate

Dispozitivul

- 1) *Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cazul transferului unei părți de întreprindere, permite cesionarului să se substituie cedentului în raporturile de muncă în ipoteza în care această parte de întreprindere nu constituie o entitate economică autonomă din punct de vedere funcțional preexistentă transferului său.*
- 2) *Articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2001/23 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care permite cesionarului să se substituie cedentului în raporturile de muncă în ipoteza în care acest cedent exercită după transferul părții de întreprindere în cauză o putere de control semnificativă în raport cu cesionarul.*

⁽¹⁾ JO C 389, 15.12.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – Loredana Napoli/Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Cauza C-595/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Curs de formare în vederea dobândirii statutului de funcționar — Excludere pentru absență prelungită — Absență din cauza unui concediu de maternitate)

(2014/C 129/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Loredana Napoli

Pârât: Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Interpretarea articolului 2 alineatul (2) litera (c), a articolului 14 alineatul (2) și a articolului 15 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262) – Efect direct – Curs pentru dobândirea statutului de funcționar – Reglementare națională care prevede, în cazul absenței justificate pentru o durată mai mare de 30 de zile consecutive, excluderea de la curs și înscrierea la cursul următor – Absență din cauza unui concediu de maternitate

Dispozitivul

- 1) *Articolul 15 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale care exclude, din motive care țin de interesul public, o femeie aflată în concediu de maternitate de la o formare profesională care este parte integrantă a locului său de muncă și care este obligatorie pentru a putea pretinde o numire definitivă pe un post de funcționar, precum și pentru a beneficia de ameliorarea condițiilor sale de încadrare în muncă, garantându-i însă dreptul de a participa la următoarea formare organizată, dar a cărei dată este incertă.*
- 2) *Articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2006/54 nu se aplică unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care nu rezervă o anumită activitate numai lucrătorilor de sex masculin, dar care întârzie accesul la această activitate lucrătoarelor care nu au putut beneficia de o formare profesională completă din cauza unui concediu de maternitate obligatoriu.*
- 3) *Dispozițiile articolului 14 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 15 din Directiva 2006/54 sunt suficient de clare, de precise și de necondiționate pentru a putea produce un efect direct.*

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria provinciale Genova – Italia) – Dresser Rand SA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Cauza C-606/12) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolul 17 alineatul (2) litera (f) — Condiția returnării unui bun în statul membru din care a fost expedit sau transportat inițial)

(2014/C 129/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale Genova

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dresser Rand SA

Pârâtă: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Commissione tributaria provinciale di Genova – Interpretarea articolului 17 alineatul (2) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) – Transfer către un alt stat membru – Noțiunea de prelucrare fizică a bunurilor – Activitate de verificare a compatibilității cu alte bunuri – Condiția returnării bunurilor în statul membru din care au fost expediate sau transportate inițial – Posibilitatea de a considera expedierea drept transfer către un alt stat membru în cazul expedierii către un stat membru diferit de cel din care au fost transferate inițial

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (2) litera (f) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, pentru ca expedierea sau transportul unui bun să nu fie calificate drept transfer către alt stat membru, bunul în cauză, după ce a fost prelucrat fizic în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul său, trebuie în mod necesar să fie returnat persoanei impozabile în statul membru din care a fost expedit sau transportat inițial.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 6 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Cruciano Siragusa/Regione Sicilia-Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Cauza C-206/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Principii generale ale dreptului Uniunii — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Domeniu de aplicare al dreptului Uniunii — Legătură suficientă — Inexistență — Necompetența Curții)

(2014/C 129/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cruciano Siragusa

Pârâtă: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Obiectul

Cerere de decizie preliminară Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Interpretarea articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale – Principiul proporționalității – Reglementare națională care condiționează orice modificare efectuată de proprietarul bunurilor situate într-o zonă de interes peisagistic de obținerea unei autorizații prealabile – Obligație, în cazul lipsei autorizației, de a demola imobilul, chiar atunci când proprietarul demonstrează a posteriori că modificarea efectuată nu este contrară interesului peisagistic

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebarea adresată de Tribunale amministrative regionali per la Sicilia (Italia).

(¹) JO C 207, 20.7.2013.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Franța)
la 9 decembrie 2013 – Thierry Delvigne/Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde**

(Cauza C-650/13)

(2014/C 129/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Părțile din procedura principală

Reclamant: Thierry Delvigne

Pârâți: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că împiedică un articol dintr-o lege națională să mențină o interdicție, de altfel nedefinită și disproporționată, de a beneficia de o pedeapsă mai ușoară pentru persoanele condamnate înainte de intrarea în vigoare a legii penale mai favorabile nr. 94-89 din 1 februarie 1994?
- 2) Articolul 39 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene aplicabil alegerilor pentru Parlamentul European trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre ale Uniunii Europene să nu prevadă o interdicție generală, nedefinită și automată de a exercita drepturi civile și politice, pentru a nu crea o inegalitate de tratament între resortisanții statelor membre?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la
13 decembrie 2013 – Astellas Pharma Inc./Polpharma SA Pharmaceutical Works**

(Cauza C-661/13)

(2014/C 129/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Astellas Pharma Inc.

Pârâtă: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (6) din Directiva 2001/83/CE (¹) trebuie interpretat în sensul că excluderea de la protecția oferită prin brevet este valabilă și pentru acele acțiuni de aprovizionare prin care, din motive pur comerciale, un terț oferă sau furnizează unui producător de medicamente generice o substanță activă protejată prin brevet cu care întreprinderea producătoare de medicamente generice a prevăzut să efectueze studii sau teste pentru obținerea unei autorizații de comercializare în conformitate cu legislația farmaceutică în sensul articolului 10 alineatul (6) din Directiva 2001/83/CE?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- a) Avantajul acordat terțului depinde de faptul că producătorul de medicamente generice căruia i-a fost furnizată substanța activă utilizează efectiv această substanță pentru studii sau teste care intră sub incidența derogării de la articolului 10 alineatul (6) din Directiva 2001/83/CE? Excluderea de la protecția oferită de brevet într-un astfel de caz intervine și atunci când terțul nu are cunoștință de intențiile destinatarului de a utiliza substanța activă conform derogării și nici nu s-a asigurat cu privire la acest aspect?

Sau este suficient pentru a acorda un avantaj terțului faptul că la momentul efectuării acțiunii de aprovizionare, din ansamblul împrejurărilor (de exemplu natura activității întreprinderii căreia i-a fost furnizată substanța activă, cantitatea mică de substanță furnizată, perioada scurtă rămasă până la expirarea protecției conferite de brevet pentru substanța activă în discuție, experiența legată de fiabilitatea destinatarului), acesta să poată prezuma în mod legitim că respectiva întreprindere producătoare de medicamente generice căreia i-a fost furnizată substanța activă o va utiliza exclusiv pentru teste sau studii aflate sub incidența derogării în cadrul obținerii unei autorizații pentru comercializare?

- b) În contextul efectuării acțiunii de aprovizionare, terțul trebuie să adopte el însuși măsuri preventive pentru ca substanța activă să fie utilizată efectiv de destinatar numai pentru studii sau teste aflate sub incidența derogării și aceste măsuri preventive trebuie să difere în funcție de aspectul dacă substanța activă protejată prin brevet este doar oferită sau este și furnizată? În contextul efectuării acțiunii de aprovizionare, terțul trebuie să adopte el însuși măsuri preventive pentru ca substanța activă să fie utilizată efectiv de destinatar numai pentru studii sau teste aflate sub incidența derogării și aceste măsuri preventive trebuie să difere în funcție de aspectul dacă substanța activă protejată prin brevet este doar oferită sau este și furnizată?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, rectificare în JO L 87, p. 174, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 9 ianuarie 2014 –
Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer**

(Cauza C-6/14)

(2014/C 129/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurente: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Intimat: Fridolin Santer

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că ocupantul unui elicopter deținut de un operator de transport aerian

- care, deși este transportat pe o bază contractuală (în concret în temeiul unui contract între operatorul de transport aerian și angajatorul ocupantului),
- totuși este transportat în scopul unei anumite misiuni de lucru (în concret detonarea de avalanșe) și
- care intervine în această misiune prin aceea că acționează ca „ghid local” și trebuie ca la indicația pilotului să deschidă ușa elicopterului în timpul zborului și ulterior să o mențină deschisă într-un anumit mod și pentru un anumit timp

- a) este „pasager” sau
- b) trebuie considerat „membru al personalului de serviciu, atât din rândul echipajului de zbor, cât și al echipajului de cabină”?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 a):

Articolul 17 alineatul (1) din Convenția de la Montreal pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional din 28 mai 1999 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că noțiunea „pasager” cuprinde și un „pasager” în sensul articolului 3 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004?

3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2:

Articolul 17 alineatul (1) din Convenția de la Montreal trebuie interpretat în sensul că ocupantul unui elicopter deținut de un operator de transport aerian comunitar în circumstanțele prevăzute la întrebarea 1 este „pasager” în sensul acestei dispoziții?

⁽¹⁾ JO L 138, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 14, p. 3.

⁽²⁾ JO 2001, L 194, p. 39, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 13 ianuarie 2014 – J.B.G.T. Miljoen/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-10/14)

(2014/C 129/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurrent: J.B.G.T. Miljoen

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) În scopul aplicării articolului 63 TFUE, comparația între un nerezident și un rezident, într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care un impozit pe dividende este reținut de statul-sursă la distribuirea dividendelor, trebuie să se extindă și în privința impozitului pe venit aplicat asupra veniturilor rezultate din dividende, din care, în cazul rezidenților, este dedus impozitul pe dividende?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, pentru a se stabili dacă sarcina fiscală efectivă asupra unui nerezident este mai mare decât sarcina fiscală asupra unui rezident, este necesar să se efectueze o comparație între impozitul olandez pe dividende reținut de la un nerezident și impozitul olandez pe venit datorat de un rezident, calculat pe o bază forfetară de venit, care poate fi dedus, în anul primirii dividendelor, din totalul acțiunilor deținute la societățile olandeze sau, conform dreptului Uniunii Europene, trebuie aplicat un alt criteriu de comparație?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 ianuarie 2014 – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-14/14)

(2014/C 129/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) În scopul aplicării articolului 63 TFUE, comparația între un nerezident și un rezident într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care un impozit pe dividende este reținut de statul sursă la distribuirea dividendelor, trebuie extinsă și la impozitul pe venit aplicat asupra veniturilor rezultate din dividende, din care, în cazul rezidenților, este dedus impozitul pe dividende?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, pentru a stabili dacă sarcina fiscală efectivă asupra unui nerezident este mai mare decât sarcina fiscală asupra unui rezident, este necesar să se efectueze o comparație între impozitul olandez pe dividende reținut de la un nerezident și impozitul olandez pe venit datorat de un rezident, calculat pe o bază forfetară de venit, care, pentru anul distribuirii dividendelor, este imputat asupra tuturor acțiunilor deținute la societățile olandeze sau, conform dreptului Uniunii Europene, trebuie aplicat un alt criteriu de comparație? În cazul acestei comparații trebuie să fie luat în considerare și cota din venit scutită de impozit care se aplică în cazul rezidenților și, în caz afirmativ, în ce măsură (Hotărârea Welte, C-181/12, EU:C:2013:662)?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, la analiza aspectului dacă un impozit cu reținere la sursă posibil discriminatoriu este neutralizat în mod valabil în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri încheiate de statul sursă, este suficient ca i) această convenție privind dubla impunere să prevadă o reducere a impozitului în statul de rezidență prin deducerea impozitului reținut la sursă și ca, cu toate că această posibilitate nu este necondiționată, ii) în mod concret, având în vedere faptul că sunt impozitate numai dividendele nete primite, reducerea de impozit acordată de statul de rezidență să conducă la compensarea integrală a părții discriminatorii a impozitului reținut la sursă?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 16 ianuarie 2014 – Société générale SA/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-17/14)

(2014/C 129/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Société générale SA

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) În scopul aplicării articolului 63 TFUE, comparația între un nerezident și un rezident, într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care un impozit pe dividende este reținut de statul sursă la distribuirea dividendelor, trebuie extinsă și la impozitul pe profit, din care, în cazul rezidenților, este dedus impozitul pe dividende?
- 2) a) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie luate în considerare, în vederea comparării, toate costurile care din punct de vedere economic au legătură cu acțiunile din care rezultă dividendele?
b) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, trebuie luată totuși în considerare o eventuală deducere a dividendului inclus în prețul de achiziție a unei acțiuni și o eventuală obligație de finanțare rezultată din deținerea respectivelor acțiuni?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, la analizarea aspectului dacă un impozit cu reținere la sursă posibil discriminatoriu este neutralizat în mod valabil în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri încheiate de statul sursă, este suficient ca i) această convenție privind dubla impunere să prevadă o reducere a impozitului în statul de rezidență prin deducerea impozitului reținut la sursă și ca, cu toate că această posibilitate nu este necondiționată, ii) prin această convenție, în mod concret, sarcina fiscală olandeză să nu fie mai împovărătoare pentru un nerezident decât cea suportată de un rezident? În cazul unei compensări insuficiente pentru anul în care au fost distribuite dividendele, posibilitatea de a reporta partea care nu a fost dedusă și posibilitatea de a invoca deducerea în următorii ani prezintă vreo relevanță în ceea ce privește aprecierea neutralizării?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgerichts (Germania) la 17 ianuarie 2014 –
BGW Marketing- & Management-Service GmbH/Bodo Scholz**

(Cauza C-20/14)

(2014/C 129/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Pârât: Bodo Scholz

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/95/CE⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în cazul produselor și serviciilor identice sau similare, se poate considera că există un risc de confuzie pentru public atunci când o succesiune de litere cu caracter distinctiv care domină marca verbală sau figurativă anterioară cu caracter distinctiv moderat, este utilizată în cadrul unei mărci ulterioare a unui terț astfel încât la această succesiune de litere se adaugă o combinație de cuvinte descriptivă care se referă la respectiva succesiune și care o explică ca abreviere a cuvintelor descriptive?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverfassungsgericht (Germania) la 10 februarie
2014 – Peter Gauweiler și alții**

(Cauza C-62/14)

(2014/C 129/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverfassungsgericht

Părțile din procedura principală

1) Actiunile privind neconstituționalitatea

Reclamanți: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber și alții, Johann Heinrich von Stein și alții

Pârâți: Deutscher Bundestag, Bundesregierung

II) Procedura de soluționare a unui litigiu organic

Petent: Grupul parlamentar DIE LINKE din Bundestag

Pârât: Deutscher Bundestag

Cealaltă parte în procedură: Bundesregierung

Întrebările preliminare

1. a) Decizia Consiliului Guvernatorilor Băncii Centrale Europene din 6 septembrie 2012 privind caracteristicile tehnice ale tranzacțiilor monetare definitive nu este compatibilă cu dispozițiile articolelor 119 și a articolului 127 alineatele (1) și (2) TFUE precum și cu articolele 17 – 24 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale, deoarece depășește mandatul de politică monetară al Băncii Centrale Europene și constituie o intervenție în domeniul de competență al statelor membre?
Depășirea de către Banca Centrală Europeană a mandatului său rezultă în special din faptul că Decizia Consiliului Guvernatorilor Băncii Centrale Europene din 6 septembrie 2012
 - aa) este legată de programele de asistență politico-economică ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului European de Stabilitate (condiționalitate)?
 - bb) vizează achiziția de titluri de stat doar ale unor state membre selectate ale zonei euro (caracter selectiv)?
 - cc) prevede achiziția de titluri de stat ale țărilor participante la program în plus față de programele de asistență ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului european de stabilitate (caracter paralel)?
 - dd) ar putea eluda limitările și condițiile cuprinse în programele de asistență ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului european de stabilitate (eludare)?
- b) Decizia Consiliului Guvernatorilor Băncii Centrale Europene din 6 septembrie 2012 privind caracteristicile tehnice ale tranzacțiilor monetare definitive este incompatibilă cu interdicția privind finanțarea monetară prevăzută la articolul 123 TFUE?

Aceasta nu este compatibilă cu dispozițiile articolului 123 TFUE în special deoarece Decizia Consiliului Guvernatorilor Băncii Centrale Europene din 6 septembrie 2012
 - aa) nu prevede limite cantitative pentru achiziția de titluri de stat (volum)?
 - bb) nu prevede o durată între emisiunea titlurilor de stat pe piața primară și achiziția acestora de către Sistemul European al Băncilor Centrale pe piața secundară (formarea prețului de piață)?
 - cc) permite păstrarea tuturor titlurilor de stat achiziționate până la data la care acestea ajung la scadență (imixtiune în logica pieței)?
 - dd) nu cuprinde cerințe minime cu privire la bonitatea titlurilor de stat care urmează a fi achiziționate (risc de nerambursare)?
 - ee) prevede egalitatea de tratament între Sistemul European al Băncilor Centrale, titularii privați și ceilalți titulari ai unor titluri de stat (reducerea datoriei)?
2. În subsidiar, în situația în care Curtea nu ar considera că Decizia Consiliului Guvernatorilor Băncii Centrale Europene din 6 septembrie 2012 privind caracteristicile tehnice ale tranzacțiilor monetare definitive, care este un act adoptat de un organism al Uniunii Europene, poate face în mod viabil obiectul unei cereri formulate în temeiul articolului 267 alineatul (1) litera (b) TFUE:
 - a) Dispozițiile articolelor 119 și 127 din TFUE precum și ale articolelor 17 – 24 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene trebuie interpretate în sensul că permit Eurosistemului, în mod alternativ sau cumulativ,
 - aa) să condiționeze achiziția de titluri de stat de existența și respectarea unor programe de asistență politico-economică ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului european de stabilitate (condiționalitate)?

- bb) să achiziționeze doar titluri de stat ale unor state membre selectate (caracter selectiv)?
 - cc) să achiziționeze titluri de stat ale țărilor participante la program în plus față de programele de asistență ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului european de stabilitate (caracter paralel)?
 - dd) să eludeze limitările și condițiile cuprinse în programele de asistență ale Mecanismului european de stabilizare financiară sau ale Mecanismului european de stabilitate (eludare)?
- b) În ceea ce privește interdicția privind finanțarea monetară, dispozițiile articolului 123 TFUE trebuie interpretate în sensul că, în mod alternativ sau cumulativ, Eurosistemului îi este permis,
- aa) să achiziționeze titluri de stat fără să existe o limitare cantitativă în acest sens (volum)?
 - bb) să achiziționeze titluri de stat fără să curgă o perioadă minimă de la emisiunea titlurilor de stat pe piața primară (formarea prețului de piață)?
 - cc) să păstreze toate titlurile de stat achiziționate până la data la care acestea ajung la scadență (imixtiune în logica pieței)?
 - dd) să achiziționeze titluri de stat fără să existe cerințe minime în ceea ce privește bonitatea (risc de nerambursare)?
 - ee) să accepte egalitatea de tratament dintre Sistemul European al Băncilor Centrale, titularii privați și ceilalți titulari ai unor titluri de stat (reducerea datoriilor)?
 - ff) să influențeze, prin exprimarea intenției de achiziție sau în alt mod, în aceeași perioadă cu emisiunea de titluri de stat ale statelor membre ale zonei euro, formarea prețurilor (încurajare la prima achiziție)?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal du travail de Nivelles (Belgia) la 10 februarie 2014
– Charlotte Rosselle/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)**

(Cauza C-65/14)

(2014/C 129/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail de Nivelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Charlotte Rosselle

Pârâte: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Intervenientă voluntară: Institut pour l'Égalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Întrebarea preliminară

Titlul III capitolul III secțiunile 1 și 2 din Decretul regal din 3 iulie 1996 de punere în executare a Legii privind asigurarea obligatorie pentru sănătate și indemnizații, coordonată la 14 iulie 1994, încalcă Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează și Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) prin faptul că nu prevede o scutire de stagiu pentru funcționarul public disponibilizat pentru interese personale care se află în concediu de maternitate, în condițiile în care această scutire este prevăzută pentru funcționarul public demisionar și pentru funcționarul public concediat?

Recurs introdus la 18 februarie 2014 de Forgital Italy SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 4 decembrie 2013 în cauza T-438/10, Forgital Italy SpA/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Forgital Italy SpA (reprezitanți: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Anularea Ordonanței pronunțate la 4 decembrie 2013 în cauza T-438/10, prin care Tribunalul Uniunii Europene a respins ca inadmisibilă acțiunea având ca obiect anularea Regulamentului (UE) nr. 566/2010 al Consiliului din 29 iunie 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1255/96 de suspendare temporară a taxelor vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun pentru anumite produse industriale, agricole și pescărești (JO 2010 L 163, p. 4), în măsura în care acesta modifică desemnarea anumitor produse pentru care sunt suspendate taxele vamale autonome prevăzute de Tariful vamal comun;
- trimiterea cauzei T-438/10 spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene în vederea soluționării pe fond a litigiului, conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene și a Comisiei Europene la plata ansamblului cheltuielilor de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă încălcarea articolului 13 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a dreptului la o cale de atac efectivă prevăzută la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului fundamental al protecției jurisdicționale efective a drepturilor și încălcarea dreptului la apărare. Aceasta susține că Tribunalul Uniunii Europene a comis o eroare de drept prin invocarea din oficiu a excepției de inadmisibilitate a acțiunii introduse de recurentă în cauza T-438/10, fără a expune motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază excepția menționată și fără a permite părților să se pronunțe în această privință, cum prevede articolul 113 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În acest sens, este lipsită de relevanță împrejurarea că Tribunalul a adresat părților o întrebare referitoare la incidența pe care ar avea-o în cauză Ordonanța din 5 februarie 2013 (cauza T-551/11, BSI/Consiliul) întrucât, contrar celor afirmate de Tribunal, părțile nu ar fi trebuit să presupună că acesta avea în vedere posibilitatea ridicării din oficiu a unei excepții de inadmisibilitate.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept referitoare la interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE, coroborat cu principiul general al protecției jurisdicționale efective, prevăzută la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Regulamentul (UE) nr. 566/2010 al Consiliului din 29 iunie 2010 nu ar constitui un act normativ care presupune măsuri de executare.

Recurs introdus la 28 februarie 2014 de European Medical Association Asbl (EMA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 decembrie 2013 în cauza T-116/11, European Medical Association/Comisia Europeană

(Cauza C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: European Medical Association Asbl (EMA) (reprezentanți: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-116/11, pronunțate la 11 decembrie 2013 și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

EMA a declarat recurs la Curtea de Justiție împotriva Hotărârii din 11 decembrie 2013, pronunțate în cauza T-116/11, în partea în care Tribunalul a respins acțiunea formulată de EMA în temeiul articolelor 268 TFUE, 272 TFUE și 340 TFUE, având ca obiect obținerea rambursării costurilor de personal aferente contractelor 507760 Dicoems și 507126 Cocoon.

În susținerea recursului, EMA a invocat următoarele motive:

Primul motiv. Interpretarea eronată a clauzelor contractuale și a normelor de drept și aprecierea vădit eronată a mijloacelor de probă

EMA consideră că hotărârea este afectată de o interpretare eronată a clauzelor contractuale și a dispozițiilor de drept aplicabile, precum și de o apreciere vădit eronată a elementelor de probă, întrucât a considerat că Comisia ar fi dedus că anumite costuri facturate, însă care nu fuseseră încă plătite, nu au fost suportate de EMA și nici nu au fost înregistrate în contabilitatea reclamantei la data întocmirii certificatului de audit în sensul normelor contabile belgiene.

Al doilea motiv. Aprecieare vădit eronată a elementelor de probă și lipsa motivării

EMA consideră că mai multe puncte ale hotărârii sunt afectate de vicii grave de procedură întrucât nu sunt motivate, sunt motivate insuficient sau contradictorii. În plus, Tribunalul ar fi săvârșit numeroase omisiuni sau erori vădite de apreciere a elementelor de probă prezentate în această cauză. Din hotărâre rezultă că Tribunalul a omis adesea să aprecieze elementele de probă prezentate de EMA, omițând, în fapt, să se pronunțe asupra concluziilor invocate de reclamantă în cerere și în memoriul în replică. În multe puncte, Tribunalul s-a bazat în mod necondiționat pe concluziile raportului final de audit contabil, efectuat în contul Comisiei asupra contractelor Cocoon și Dicoems, în condițiile în care tocmai aceste concluzii constituiau obiectul criticilor EMA cuprinse în acțiunea de fond.

Al treilea motiv. Aplicarea eronată a principiului bunei-credințe și al cooperării loiale în executarea contractului

EMA consideră că Tribunalul a săvârșit o apreciere eronată a dreptului belgian în ceea ce privește aplicarea principiului bunei-credințe și al cooperării loiale în executarea contractului. În punerea în aplicare a proiectelor Dicoems și Cocoon, Comisia nu și-a îndeplinit propriile obligații de control, enunțate la articolul 11.3.4 din condițiile generale ale contractelor, care menționează în mod specific obligația Comisiei de a veghea asupra executării corecte a proiectului din punct de vedere științific, tehnologic și financiar. Tribunalul a apreciat în mod eronat că Comisia nu ar fi încălcat propria obligație de control, nici vreo dispoziție contractuală specifică și, așadar, că ar fi dispus în mod întemeiat rezilierea imediată a celor două contracte referitoare la proiectele Dicoems și Cocoon, respingând de asemenea cererea de reparare a prejudiciului rezultat din contracte.

Al patrulea motiv. Încălcarea principiilor dreptului comunitar

EMA invocă numeroase încălcări ale dreptului comunitar pe care le-a săvârșit Tribunalul, în ceea ce privește, în special, aplicarea eronată a principiilor proporționalității și al nediscriminării, precum și a dreptului la apărare al reclamantei.

Acțiune introdusă la 10 martie 2014 – Republica Federală Germania/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-113/14)

(2014/C 129/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și A. Wiedmann, agenți)

Pârâți: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾;
- anularea articolului 2 din Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013 privind măsuri pentru stabilirea anumitor ajutoare și restituții în legătură cu organizarea comună a piețelor produselor agricole ⁽²⁾, care face trimitere la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;
- constatarea menținerii efectelor dispozițiilor menționate anterior, până la intrarea în vigoare a reglementărilor adoptate pe un temei juridic adecvat;
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Federală Germania solicită anularea articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar fi fost adoptat în totalitate, în vederea organizării comune a piețelor agricole, în temeiul articolului 43 alineatul (2) TFUE.

Or, potrivit interpretării guvernului federal, dispoziția de la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 constituie o „măsură privind stabilirea prețurilor” în sensul articolului 43 alineatul (3) TFUE. Prin urmare, guvernul federal consideră că articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 nu ar fi trebuit să fie adoptat în temeiul articolului 43 alineatul (2) TFUE, ci ar fi trebuit să fie adoptat în temeiul articolului 43 alineatul (3) TFUE. Prin urmare, acesta consideră că articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 are un temei juridic eronat.

Guvernul federal apreciază că, din rațiuni de securitate juridică și de claritate juridică, articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 care face trimitere la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 trebuie să fie de asemenea anulat. Făcând trimitere la dispozițiile articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 care, în opinia acestuia, trebuie să fie anulat, articolul 2 ar contribui la crearea unei aparențe în drept false că acestea au un temei juridic adecvat și că ar fi legale.

Potrivit guvernului federal, în vederea protejării intereselor superioare, trebuie de asemenea, din rațiuni de protecție a încrederii exploataților agricole, precum și, în general, din rațiuni de securitate juridică în temeiul articolului 264 al doilea paragraf TFUE, să se constate menținerea efectelor dispozițiilor menționate anterior până la intrarea în vigoare a reglementărilor adoptate de un temei juridic adecvat.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 671.

⁽²⁾ JO L 346, p. 12.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – El Corte Inglés/OAPI – Technisynthese (BTS)

(Cauza T-592/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BTS — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare TBS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 129/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentați: inițial M. López Camba și J. L. Rivas Zurdo, ulterior J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela și I. Munilla Muñoz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Franța)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 septembrie 2010 (cauza R 1380/2009-1) privind o procedură de opoziție între Technisynthese SARL și El Corte Inglés, SA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă El Corte Inglés, SA, la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – American Express Marketing & Development/OAPI (IP ZONE)

(Cauzele conexe T-102/11 și T-369/12-T-371/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cereri de înregistrare a mărcilor comunitare verbale IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE și EUROPEAN IP ZONE — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2014/C 129/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: American Express Marketing & Development Corp. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentați: V. Spitz, A. Gaul, T. Golda și S. Kirschstein-Freund, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentați: J. Crespo Carrillo și P. Bullock, agenți)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva Deciziilor Camerei a doua de recurs a OAPI din 1 decembrie 2010 (cauza R 1125/2010-2) și din 12 iunie 2012 (cauzele R 1451/2011-2, R 1452/2011-2 și R 1453/2011-2) privind cereri de înregistrare a semnelor IP ZONE și, respectiv, a semnelor EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE și EUROPEAN IP ZONE ca mărci comunitare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Obligă American Express Marketing & Development Corp. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 130, 30.4.2011.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Al Assad/Consiliul

(Cauza T-202/12) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghetarea fondurilor — Înscrierea unui particular pe listele persoanelor vizate — Legături personale cu membrii regimului — Dreptul la apărare — Proces echitabil — Obligația de motivare — Sarcina probei — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Proportionalitate — Drept de proprietate — Dreptul la viață privată”)

(2014/C 129/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bouchra Al Assad (Damasc, Siria) (reprezentanți: G. Karouni și C. Dumont, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Étienne și M.-M. Joséphidès, agenți)

Obiectul

Demande d'annulation partielle, premièrement, de la décision d'exécution 2012/172/PESC du Conseil, du 23 mars 2012, mettant en œuvre la décision 2011/782/PESC concernant des mesures restrictives à l'encontre de la Syrie (JO L 87, p. 103), deuxièmement, de la décision 2012/739/PESC du Conseil, du 29 novembre 2012, concernant des mesures restrictives à l'encontre de la Syrie et abrogeant la décision 2011/782/PESC (JO L 330, p. 21), troisièmement, du règlement d'exécution (UE) n° 363/2013 du Conseil, du 22 avril 2013, mettant en œuvre le règlement (UE) n° 36/2012 concernant des mesures restrictives en raison de la situation en Syrie (JO L 111, p. 1, rectificatif JO 2013, L 127, p. 27), et, quatrièmement, de la décision 2013/255/PESC du Conseil, du 31 mai 2013, concernant des mesures restrictives à l'encontre de la Syrie (JO L 147, p. 14), en ce que ces actes visent la requérante

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe doamna Bouchra Al Assad la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 21.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Tubes Radiatori/OAPI – Antrax It (Radiator)(Cauza T-315/12) ⁽¹⁾

[„Desen sau model comunitar — Procedură de anulare — Desen sau model comunitar înregistrat care reprezintă un radiator pentru încălzire — Desen sau model anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Saturarea stadiului actual al tehnicii — Obligația de motivare”]

(2014/C 129/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italia) (reprezentanți: S. Vereia, K. Muraro, M. Balestrieri și P. Menapace, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial F. Mattina, ulterior P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Antrax It Srl (Resana) (reprezentant: L. Gazzola, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 3 aprilie 2012 (cauza R 953/2011 3) privind o procedură de anulare între Antrax It Srl și Tubes Radiatori Srl

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 3 aprilie 2012 (cauza R 953/2011-3).
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Tubes Radiatori Srl.
- 4) Antrax It Srl suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 273, 8.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Globosat Programadora/OAPI – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)(Cauza T-348/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SPORT TV INTERNACIONAL — Marca națională figurativă anterioară SPORTV — Motiv relativ de refuz — Dovada utilizării mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și norma 22 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2014/C 129/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazilia) (reprezentant: S. Micallef, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Sport TV Portugal, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: B. Braga da Cruz și J. Pimenta, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 23 mai 2012 (cauza R 2079/2010-4) privind o procedură de opoziție între Globosat Programadora Ltda și Sport TV Portugal, SA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Globosat Programadora Ltda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 311, 13.10.2012.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Borrajo Canelo/OAPI – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)

(Cauza T-381/12) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală PALMA MULATA — Utilizare serioasă — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv”]

(2014/C 129/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Ana Borrajo Canelo (Madrid, Spania), Carlos Borrajo Canelo (Madrid) și Luis Borrajo Canelo (Madrid) (reprezentant: A. Gómez López, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Tecnoazúcar (Havana, Cuba) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 mai 2012 (cauza R 2265/2010-2) privind o procedură de decădere între Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo și Luis Borrajo Canelo, pe de o parte, și Tecnoazúcar, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe doamna Ana Borrajo Canelo, pe domnul Carlos Borrajo Canelo și pe domnul Luis Borrajo Canelo la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 343, 10.11.2012.

Hotărârea Tribunalului din 13 martie 2014 – Heinrich/OAPI – Comisia (European Network Rapid Manufacturing)

(Cauza T-430/12) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă European Network Rapid Manufacturing — Motiv absolut de refuz — Imitarea emblemei unei organizații internaționale interguvernamentale — Articolul 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 6 ter din Convenția de la Paris”)

(2014/C 129/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Germania) (reprezentant: A. Theis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Comisia Europeană

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 iulie 2012 (cauza R 793/2011-1) privind o procedură de declarare a nulității între Comisia Europeană și Heinrich Beteiligungs GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Heinrich Beteiligungs GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 355, 17.11.2012.

Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2014 – Alsteens/Comisia

(Cauza T-373/13 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Prelungirea contractului — Inadmisibilitate vădită a acțiunii în primă instanță — Dreptul de a fi ascultat — Caracter separabil al actului adițional prin care se prelungește contractul”)

(2014/C 129/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (reprezentați: S. Orlandi, D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 8 mai 2013, Alsteens/Comisia Europeană (F-87/12) și având ca obiect anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 8 mai 2013, Alsteens/Comisia Europeană (F-87/12).
- 2) Trimite Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

**Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2014 – Argo Development and Manufacturing/OAPI – Clapbanner
(articole de publicitate)**

(Cauza T-41/14)

(2014/C 129/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Israel) (reprezentant: B. Brisset, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Clapbanner Ltd (London, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 octombrie 2013 pronunțată în cauza R 981/2012-3;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: un desen sau model comunitar înregistrat pentru produse „articole de publicitate” sub nr. 1684325-0001.

Titularul desenului sau modelului comunitar: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității desenului sau modelului comunitar: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: s-a susținut că desenul sau modelul nu este nou (articolul 5 din Regulamentul privind desenele sau modelele comunitare) și că nu are caracter individual (articolul 6 din Regulamentul privind desenele sau modelele comunitare).

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea desenului sau modelului contestat.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge cererea de declarare a nulității.

Motivele invocate: încălcarea articolelor 4, 5 și 6 din Regulamentul privind desenele sau modelele comunitare.

**Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2014 – Heidrick & Struggles International/OAPI (THE LEADERSHIP
COMPANY)**

(Cauza T-43/14)

(2014/C 129/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Statele Unite) (reprezentant: A. Norris, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 10 octombrie 2013 în cauza R 338/2013-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „THE LEADERSHIP COMPANY” pentru servicii din clasele 35 și 44 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 031 457.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

A acțiune introdusă la 20 ianuarie 2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Comisia

(Cauza T-53/14)

(2014/C 129/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrunn, Germania) (reprezentați: M. Núñez Müller și T. Becker, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că, în cadrul Contractelor SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) și SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy), care au fost încheiate între Comisie și reclamantă, printre altele, reclamanta a calculat cheltuielile proprii legate de proiect în conformitate cu dispozițiile contractuale aplicabile, în special articolul II.19 din Condițiile generale, și că, la momentul emiterii notelor de debit nr. 3241314522 și 3241315423 (HyWays), nr. 3241314527 și 3241314526 (HyApproval), precum și nr. 3241314519 și 3241313756 (HarmonHy), Comisia și-a încălcat astfel obligațiile contractuale, în sensul că a calculat în mod divergent cheltuielile reclamantei legate de proiect;
- constatarea faptului că, în cadrul Contractului SES6-CT-2004-502596 (HyWays), reclamanta a primit din partea Comunității o contribuție financiară în cuantum de numai 495 269,48 euro și că, la momentul emiterii notelor de debit nr. 3241314522 și 3241315423, Comisia a prezumat în mod eronat că reclamantei i s-a acordat o contribuție financiară în cuantum de 604 240,79 euro;
- constatarea faptului că, în cadrul contractului SES-CT-2005-019813 (HyApproval), cheltuielile recalificate de Comisie pe baza Final Audit Report din 15 iulie 2011 din cheltuieli legate de management (MGT) în cheltuieli legate de cercetare (RTD) sunt, în realitate, cheltuieli legate de management;
- constatarea faptului că, în cadrul contractelor sus-menționate, reclamanta nu are obligația de a plăti daune interese (*liquidated damages*) potrivit articolului II.30 din Condițiile generale;
- constatarea faptului că, exceptând suma de 1 323,02 euro în legătură cu nota de debit nr. 3241314523 (HyWays), suma de 3 870,02 euro în legătură cu nota de debit nr. 3241314527 (HyApproval) și suma de 16 868,66 euro în legătură cu nota de debit nr. 3241314519 (HarmonHy), Comisia a emis în mod eronat notele de debit sus-menționate și că reclamanta nu are obligația de a plăti Comisiei sumele menționate în aceste note de debit, cu excepția celor indicate mai sus;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv

În cadrul primului motiv, reclamanta susține că a utilizat o metodă de calcul al cheltuielilor proprii legate de proiect care este conformă articolului II.19 din Condițiile generale ale contractelor ce fac obiectul litigiului. În consecință, în opinia reclamantei, Comisia nu avea dreptul să conteste metoda pe care a utilizat-o pentru calcularea cheltuielilor legate de proiect și nici să utilizeze o metodă de calcul divergentă cu ocazia emiterii notelor de debit.

2. Al doilea motiv

În acest context, reclamanta susține că, în cadrul Proiectului HyWays, a primit o contribuție financiară în cuantum de numai 495 269,48 euro. Prin urmare, la emiterea notelor de debit, Comisia a prezumat în mod eronat că reclamantei i s-a acordat o contribuție financiară în cuantum de 604 240,79 euro.

3. Al treilea motiv

Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că în cadrul Proiectului HyApproval Comisia a recalificat în mod eronat cheltuielile legate de „Management” în cheltuieli legate de „Research”.

4. Al patrulea motiv

În acest context, reclamanta susține că Comisia nu are dreptul de a-i solicita plata de daune interese potrivit articolului II.30 din Condițiile generale ale contractelor care fac obiectul litigiului.

Ațiune introdusă la 24 ianuarie 2014 – Evyap/OAPI – Megusta Trading (DURU)

(Cauza T-56/14)

(2014/C 129/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turcia) (reprezentant: J. Güell Serra, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Megusta Trading GmbH (Zürich, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 noiembrie 2013 în cauza R 1861/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă alb-negru pentru produse din clasa 3 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 185 148

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: mărcile naționale nr. 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 și marca internațională nr. 802 256 pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivete invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 27 ianuarie 2014 – Stührk Delikatessen Import/Comisia

(Cauza T-58/14)

(2014/C 129/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Germania) (reprezentant: J. Sparr, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei nr. C(2013) 8286 final a Comisiei, adoptată la 27 noiembrie 2013 în cazul AT.39633 – Creveți, notificată reclamantei la 29 noiembrie 2013, în măsura în care această decizie o privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, anularea în totalitate a amenzii aplicate reclamantei;
- cu titlu și mai subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei și stabilirea unui quantum al amenzii care să nu depășească 188 300 de euro; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivete și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în special argumentele expuse în continuare.

- Comisia ar fi săvârșit o eroare atunci când a conchis că reclamanta ar fi participat la o înțelegere globală în Țările de Jos, în Belgia, în Franța și în Germania, întrucât reclamanta nu ar fi făcut decât să ia în considerare cadrul de prețuri dat de cele două întreprinderi cu putere semnificativă pe piață și destinat unui cumpărător din Germania de Nord și așadar ar fi fost parte la un acord anticoncurențial care nu ar fi decât foarte limitat pe plan geografic și material.
- Reclamanta observă că nici nu ar fi susținut, nici nu ar fi avut cunoștință despre acordurile pe care Comisia le-a constatat între celelalte părți în ceea ce privește prețurile, volumele sau repartizarea clientelei pe piețele din Țările de Jos, din Belgia și din Franța.
- Reclamanta susține că o parte din faptele pe care Comisia le-a constatat în mod corect nu ar fi fost luate în considerare, iar o altă parte din aceste fapte ar fi făcut obiectul unei aprecieri incorecte, în contradicție cu datele și cu conținutul acestora. În acest context, reclamanta subliniază de asemenea neluarea în considerare a numeroase circumstanțe atenuante la calcularea cuantumului amenzii.
- În plus, reclamanta apreciază că Orientările din 2006 ale Comisiei privind calcularea amenzilor și aplicarea acestora ar fi nelegale și contrare principiului preciziei, precum și cadrului stabilit de legiuitor pentru stabilirea cuantumului amenzii.

- Cu titlu subsidiar, reclamanta arată că, în procedura în litigiu, Comisia s-ar fi îndepărtat în mod substanțial de la metoda prescrisă de Orientările privind calcularea amenzilor. Aceasta ar fi ignorat astfel faptul că era ținută de propriile orientări și a depășit marja de apreciere care îi este permisă. În plus, în speță, Comisia ar fi stabilit în mod arbitrar cuantumul amenzilor aplicate participanților la înțelegerea globală constatată și ar fi consimțit reduceri mai însemnate în favoarea principalilor participanți și instigatorilor acestei înțelegeri în raport cu reclamanta, în contradicție cu propriile constatări în ceea ce privește gravitatea fiecărei încălcări.

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 – Blackrock/OAPI (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Cauza T-59/14)

(2014/C 129/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Blackrock, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert și M. Blair, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 31 octombrie 2013 în cauza R 573/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „INVESTING FOR A NEW WORLD” pentru servicii din clasele 35 și 36 – cerere de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 11 144 706

Decizia examinatorului: constată că marca solicitată nu este eligibilă pentru înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 28 ianuarie 2014 – Monster Energy/OAPI – Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Cauza T-61/14)

(2014/C 129/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Luis Yus Balaguer (Movera, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 noiembrie 2013 în cauza R 821/2013-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „icexpresso + energy coffee” pentru produse și servicii din clasele 9, 30, 32 și 35 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 950 403.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: mărcile anterioare: cererile de înregistrare a mărcilor comunitare nr. 8 445 711, 8 815 722 și 8 815 748 pentru produse din clasele 5 și 32.

Decizia diviziei de opoziție: respinge integral opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2014 – Post Bank Iran/Consiliul

(Cauza T-68/14)

(2014/C 129/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea punctului 1 din anexa la Decizia 2013/661/PESC a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p. 18);
- anularea punctului 1 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1154/2013 al Consiliului din 15 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 306, p. 3);
- declararea faptului că articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 alineatul (7) din Decizia 2012/35/PESC a Consiliului ⁽²⁾, precum și articolul 23 alineatul (2) litera (d) și articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 ⁽³⁾ nu se aplică în privința reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe argumentul că Tribunalul are competența de a controla atât validitatea punctului 1 din anexa la Decizia 2013/661/PESC și a punctului 1 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare nr. 1154/2013, cât și conformitatea acestora cu principiile generale ale dreptului Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Decizia 2010/413/PESC, astfel cum a fost modificată prin articolul 1 alineatul (7) din Decizia 2012/35/PESC și Regulamentul nr. 267/2012 încalcă dreptul Uniunii și ar trebui declarate inaplicabile reclamantei, invalidând astfel Decizia 2013/661/PESC și Regulamentul de punere în aplicare nr. 1154/2013, care sunt întemeiate pe ele, din următoarele considerente:
 - articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 încalcă articolul 215 TFEU, întrucât conferă Consiliului competența de a stabili sancțiuni împotriva reclamantei fără respectarea procedurii prevăzute la articolul 215 TFEU;
 - articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC, astfel cum a fost modificată prin articolul 1 alineatul (7) din Decizia 2012/35/PESC, și articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 încalcă drepturile fundamentale ale persoanelor garantate prin articolele 2, 21 și 23 din TUE și prin Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, întrucât prin acestea se prevede conferirea unor puteri discreționare Consiliului pentru a decide care sunt persoanele și entitățile pe care acesta dorește să le sancționeze atunci când stabilește că asemenea persoane sau entități acordă sprijin guvernului iranian.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Consiliul a comis erori de drept și de fapt atunci când a adoptat Decizia 2013/661/PESC și Regulamentul de punere în aplicare nr. 1154/2013 în măsura în care acestea se aplică reclamantei, pentru următoarele motive:
 - motivele specifice pentru includerea Post Bank Iran pe listă sunt lipsite de temei. Reclamanta a contestat ferm faptul că ar susține financiar guvernul iranian. Mai mult, reclamanta nu a furnizat susținere pentru activitățile nucleare ale Iranului. Prin urmare, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC (astfel cum a fost ulterior modificată prin articolul 1 alineatul (7) din Decizia 2012/35/PESC, prin articolul 1 alineatul (8) din Decizia 2012/635/PESC și prin articolul 1 alineatul (2) din Decizia 2012/829/PESC) și condițiile prevăzute la articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 267/2012 (astfel cum a fost ulterior modificat prin articolul 1 alineatul (11) din Regulamentul nr. 1263/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012).
 - prin sancționarea Post Bank Iran doar pentru motivul că este o societate deținută de guvernul iranian, Consiliul a comis o discriminare a reclamantei prin raportare la alte societăți deținute de statul iranian care nu au fost sancționate. Acționând în acest mod, Consiliul a încălcat principiile egalității, nediscriminării și buneii administrări.
 - Consiliul nu și-a motivat în mod corespunzător decizia de menținere a reclamantei pe lista entităților sancționate. Atunci când s-a referit la „impactul măsurilor în contextul obiectivelor politicii Uniunii”, Consiliul nu a specificat tipul de impact la care se referă și modul în care măsurile luate ar înlătura impactul respectiv.
 - prin menținerea reclamantei pe lista entităților sancționate, Consiliul a comis un abuz de putere. Consiliul a refuzat astfel să respecte Hotărârea Tribunalului din cauza T-13/11. Consiliul a subminat construcția instituțională a Uniunii Europene și dreptul reclamantei de a obține o hotărâre judecătorească care să poată să fie aplicată. În plus, Consiliul nu și-a respectat propriile responsabilități și obligații care îi incumbă în temeiul Deciziei 2013/661/PESC și al Regulamentului de punere în aplicare nr. 1154/2013, astfel cum acestea au fost precizate cu claritate de Tribunal în atenția Consiliului în hotărârea menționată.
 - Consiliul a încălcat principiul încrederii legitime prin nerespectarea hotărârii menționate a Tribunalului, pronunțată într-o cauză în care Consiliul a fost parte împotriva reclamantei și în care acesta a căzut în pretenții, prin faptul că acesta nu a respectat nici măcar considerentele și motivele hotărârii, prin faptul că a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor în ceea ce privește activitățile de natură comercială ale reclamantei și rolul prezumat pe care aceasta îl are în legătură cu guvernul iranian, prin faptul că nu a efectuat nici cea mai nesemnificativă investigație cu privire la rolul efectiv și la activitățile comerciale ale reclamantei în Iran, în pofida faptului că Tribunalul a indicat că acesta reprezintă un aspect important al regimului de sancționare al Uniunii aplicat Iranului, și prin faptul că a menținut sancțiunile și după data de 20 ianuarie 2014, dată la care Uniunea a adoptat măsuri cu privire la activitățile generatoare de profit pentru Iran, întrucât nu se mai consideră că Iranul este angajat în activități de proliferare nucleară.

- Consiliul a încălcat principiul proporționalității. Sancțiunile sunt îndreptate împotriva activităților de proliferare nucleară ale Iranului. Consiliul nu a demonstrat și nu poate să demonstreze că reclamanta a furnizat direct sau indirect sprijin pentru activitățile de proliferare nucleară ale Iranului. El nici măcar nu mai susține că reclamanta contribuie în mod specific la proliferarea nucleară în Iran. Ținând seama de lipsa impactului sancțiunilor asupra proliferării nucleare, obiectivul sancțiunilor nu justifică anularea beneficiilor pe care reclamanta le are în temeiul hotărârii Tribunalului și inconveniente pe care ele le provoacă întregului sistem de protecție jurisdicțională al Uniunii, fără a mai vorbi de faptul că dreptul reclamantei la proprietate și la desfășurarea unei activități comerciale este încălcat. Această concluzie este susținută de adoptarea la 20 ianuarie 2014 a unui regulament al Consiliului prin care anumite sancțiuni sunt înlăturate, decizie întemeiată pe concluzia că Iranul nu este, de fapt, angajat în activități de proliferare nucleară.

⁽¹⁾ Decizia 2010/413/PESC Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽²⁾ Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22)

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1).

A acțiune introdusă la 30 ianuarie 2014 – Swatch/OAPI – Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Cauza T-71/14)

(2014/C 129/36)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Swatch AG (Biel, Elveția) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Panavision Europe Ltd (Greenford, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 noiembrie 2013, în cauza R 470/2012-2.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „SWATCHBALL” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 41 și 42 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 543 524

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrări internaționale și înregistrări comunitare ale mărcii figurative conținând elementul verbal „swatch” și marca verbală „SWATCH”

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 7 februarie 2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul**(Cauza T-87/14)**

(2014/C 129/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran); Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran); Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran); IRISL Europe GmbH (Hamburg, Germania); IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran); Irano Misr Shipping Co. (Teheran); Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran); Shipping Computer Services Co. (Teheran); Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran); South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran); și Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (reprezentanți: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, și M. Taher, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2013/685/PESC a Consiliului din 26 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 316, p. 46) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1203/2013 din 26 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 316, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantelor;
- declararea inaplicabilității Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 272, p. 46) și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 272, p. 1);
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În vederea obținerii declarării nelegalității măsurilor din octombrie, reclamantele invocă „obiecția nelegalității” în sensul că: acestea sunt lipsite de temei juridic corespunzător, încalcă încrederea legitimă a reclamantelor și principiile finalității, securității juridice, *non bis in idem* și *res judicata*, discriminează Islamic Republic of Iran Shipping Lines și încalcă drepturile sale fundamentale în mod nejustificat și disproporționat, încalcă dreptul la apărare al reclamantelor și reprezintă un abuz de putere al Consiliului.

În vederea anulării măsurilor atacate, reclamantele invocă următoarele motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența unui temei legal corespunzător pentru măsurile atacate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Consiliu a unei erori vădite prin deciziile de a include pe fiecare dintre reclamante.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului la apărare al reclamantelor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă încrederea legitimă a reclamantelor și principiile finalității, securității juridice, *non bis in idem*, *res judicata* și nediscriminării.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că măsurile atacate încalcă, în mod nejustificat și disproporționat, drepturile fundamentale ale reclamantelor, în special dreptul la reputație și la respectarea proprietății.

Ațiune introdusă la 13 februarie 2014 – Harry's New York Bar/OAPI – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)**(Cauza T-97/14)**

(2014/C 129/38)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Harry's New York Bar SA (Paris, Franța) (reprezentant: S. Arnaud, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Harrys Pubar AB (Göteborg, Suedia)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 noiembrie 2013 în cauzele conexe R 1045/2012-1 și R 1038/2012-1;
- obligă pârâtul la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* reclamanta*Marca comunitară vizată:* marca verbală „HARRY'S NEW YORK BAR” pentru produse și servicii din clasele 25, 30, 32 și 43 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 383 445*Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca sau semnul invocat:* mărcile suedeze înregistrate cu numerele 356 009, 320 026, 315 142 și 55 6513-1066 pentru produse și servicii din clasele 25 și 42*Decizia diviziei de opoziție:* admite în parte opoziția*Decizia camerei de recurs:* admite calea de atac în cauza R 1038/2012-1 și respinge calea de atac în cauza R 1045/2012-1*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 4 din Regulamentul privind marca comunitară

Ațiune introdusă la 14 februarie 2014 – Grecia/Comisia**(Cauza T-107/14)**

(2014/C 129/39)

Limba de procedură: greaca**Părțile***Reclamantă:* Republica Elenă (reprezentant: Chalkias Ioannis Konstantinos, Leftheriotou Eleni, Vasilopoulou Antonia Evanthia, agenți)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2013/763/UE a Comisiei din 12 decembrie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european pentru dezvoltare rurală (FEADR) [notificată cu numărul C (2013) 8743] (JO L 338, p. 81), în ceea ce privește capitolele care exclud de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuielile: a) în cuantum total de 78 813 783,87 euro, efectuate de Republica Elenă în domeniul regimului de plată unică în cursul exercițiilor financiare 2008-2010, și b) în cuantum total de 22 230 822,10 euro, efectuate de Republica Elenă în domeniul ecocondiționalității în cursul exercițiilor financiare 2006-2010;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Cu privire la corecția impusă prin decizia atacată în cadrul regimului de plată unică prevăzut de Regulamentul nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ (drepturi la plată):

Primul motiv de anulare

- lipsa unui temei juridic pentru impunerea unor corecții în ceea ce privește calculul drepturilor la plată unică și repartizarea rezervei naționale, precum și interpretarea și aplicarea greșite ale articolelor 42 și 43 din Regulamentul nr. 1782/2003, ale articolului 21 și ale articolului 28 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 795/2004 ⁽²⁾ și ale articolului 231 din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽³⁾;
- impunerea nelegală a corecțiilor forfetare în cadrul regimului de plată unică, deoarece nu există un temei juridic valabil pentru aplicarea vechilor orientări prevăzute în documentul VI/5530/1997 la noua PAC și la regimul de plată unică, sau, cu titlu subsidiar, aplicarea vechilor orientări la noua PAC constituie o exercitare incorectă a puterii de apreciere a Uniunii Europene în domeniul corecțiilor financiare și în același timp o încălcare gravă a principiului proporționalității.

Al doilea motiv de anulare, referitor la luarea în considerare a totalității suprafețelor furajere în calculul cuantumurilor de referință:

- Comisia propune o corecție forfetară de 5 % cu încălcarea principiilor securității juridice și proporționalității și cu depășirea puterii sale de apreciere, deși nu ar trebui să propună nicio corecție, sau, cu titlu subsidiar, ar trebui să se limiteze la 2 %.

Al treilea motiv de anulare, referitor la luarea în considerare a totalității suprafețelor furajere în calculul cuantumurilor de referință:

- încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 2529/2001, astfel încât este incorectă baza de calcul a corecției forfetare propuse, care trebuie să se limiteze la cuantumul de 162 920 267,28 euro pentru anul 2007, la cuantumul de 162 528 761,38 euro pentru anul 2008 și la cuantumul de 161 343 586,94 euro pentru anul 2009.

Al patrulea motiv de anulare, referitor la repartizarea rezervei naționale:

- interpretarea greșită a prevederilor articolului 42 din Regulamentul nr. 1782/2003 și ale articolului 21 din Regulamentul nr. 795/2004 (criterii de repartizare a rezervei naționale) și aprecierea greșită a faptelor.

Al cincilea motiv de anulare, referitor la repartizarea rezervei naționale:

- nedeplinirea condițiilor necesare pentru aplicarea Regulamentului nr. 1290/2005, deoarece constatările Comisiei cu privire la criteriile naționale de repartizare a rezervei naționale nu constituie încălcări ale acestui regulament;
- interpretarea și aplicarea greșite ale articolului 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 și a orientărilor prevăzute în documentul VI/5530/1997, deoarece, pe de o parte, criticile Comisiei în ceea ce privește criteriile de repartizare a rezervei naționale, chiar dacă ar fi întemeiate, nu au condus la plata unor sume în favoarea unor persoane care nu aveau dreptul la acestea și nu au cauzat un risc de prejudicii pentru FEGA și, pe de altă parte, criticile în cauză nu vizează lipsa exercitării unui control fundamental și nu justifică, în consecință, impunerea unei corecții forfetare de 10 %.

2. Cu privire la corecția impusă prin decizia atacată în domeniul ecocondiționalității:

Al șaselea motiv de anulare:

- documentul AGRI-2005-64043 al Comisiei, care a fost adoptat la 9 iunie 2006, nu poate constitui un temei legal pentru impunerea unei corecții financiare. În orice caz, acesta nu poate fi utilizat retroactiv pentru a impune o corecție pentru anul de depunere a cererilor 2006.

Al șaptelea motiv de anulare, referitor în particular la anul de depunere a cererilor 2008:

- corecțiile financiare au fost impuse cu încălcarea procedurii prevăzute la articolul 11 din Regulamentul nr. 885/2006 și la articolul 31 din Regulamentul nr. 1290/2005;
- în orice caz, ca urmare a unei aprecieri greșite a faptelor și a unei motivări insuficiente, Comisia a ajuns la concluzia că sunt demonstrate carențe în ceea ce privește controalele fundamentale în domeniul ecocondiționalității.

Al optulea motiv de anulare, referitor la aplicarea greșită a documentului AGRI-2005-64043

- depășirea limitelor puterii de apreciere de care dispune Comisia, ceea ce a condus la impunerea unor corecții disproporționate în raport cu neregularitățile constatate, în măsura în care a fost impusă o corecție de 5 % pentru anii 2006 și 2007;

Erori în stabilirea bazei de calcul a corecției impuse.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori (JO L 141, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 193).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – Bunge Argentina/Consiliul

(Cauza T-116/14)

(2014/C 129/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (reprezentanți: J. Bellis și R. Luff, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1194/2013 al Consiliului din 19 noiembrie 2013 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din Argentina și Indonezia (JO L 315, p. 2), în măsura în care o privește pe reclamantă și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe susținerea că instituțiile au săvârșit o eroare vădită de apreciere a situației de fapt prin constatarea că a existat o denaturare a prețurilor de boabelor de soia și de ulei de soia care justifică aplicarea articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv întemeiat pe susținerea că articolului 2 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul antidumping de bază, astfel cum este interpretat de instituții în prezenta cauză, nu poate fi aplicat importurilor dintr-un stat membru al WTO întrucât este incompatibil cu Acordul antidumping al WTO.
3. Al treilea motiv întemeiat pe susținerea că evaluarea încălcării nu ia în considerare factori care încalcă legătura de cauzalitate dintre pretinsa încălcare și preținsele importuri care fac obiectul unui dumping cu încălcarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul antidumping de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 17 februarie 2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte/OAPI – Arçelik (AquaPerfect)

(Cauza T-123/14)

(2014/C 129/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Germania) (reprezentant: S. Biagosch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Arçelik AS (Istanbul, Turcia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 decembrie 2013, dată în cauza R 314/2013-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „AquaPerfect” pentru produse din clasa 7 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 330 454

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală „waterPerfect” înregistrată ca marcă comunitară sub nr. 9 444 118 pentru produse din clasa 7

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia contestată și respinge opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară

Acțiune introdusă la 3 martie 2014 – adidas/OAPI – Shoe Branding Europe (emblem cu două benzi paralele)

(Cauza T-145/14)

(2014/C 129/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: adidas (Herzogenaurach, Germania) (reprezențanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 noiembrie 2013 în cauza R 1208/2012-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca (marcă de alt tip) pentru încălțăminte din clasa 25 – cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 398 141

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrările mărcilor comunitare nr. 3 517 646, 3 517 612, 3 517 588, 3 517 661, 4 269 072, 6 081 889; înregistrările mărcilor germane nr. 944 624, 944 623, 399 50 559, 897 134; înregistrarea mărcii internaționale nr. 391 692 pentru produse din clasele 18, 25 și 28; marca/semnul neînregistrat utilizat în comerț în Germania

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca comunitară

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 12 martie 2014 – CR/Parlamentul European

(Cauza F-128/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Remunerație — Alocații familiale — Alocație pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Restituire a plății nedatorate — Intenție de a induce în eroare administrația — Probă — Inopozabilitate față de administrație a termenului de cinci ani pentru introducerea cererii de restituire a plății nedatorate — Excepție de nelegalitate — Procedura precontencioasă — Regula concordanței — Excepție de nelegalitate ridicată pentru prima dată în cadrul acțiunii — Admisibilitate)

(2014/C 129/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CR (reprezentanți: A. Salerno și B. Cortese, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: V. Montebelle-Demogeot și E. Taneva, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și A. Bisch, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei de a se proceda, în aplicarea articolului 85 alineatul (2) din statut, la recuperarea tuturor alocațiilor pentru creșterea copilului aflat în întreținere permise în mod necuvenit de reclamant, și nu doar a celor pe care le-a primit în mod necuvenit în ultimii cinci ani

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) CR suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.
- 3) Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 73.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 5 martie 2014 – DC/Europol

(Cauza F-77/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul Europol — Invaliditate — Prestație de invaliditate — Calculul dobânzilor — Cerere de despăgubire — Inadmisibilitate vădită)

(2014/C 129/44)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: DC (reprezentant: W. Brouwer, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol) (reprezentanți: D. C. Neumann și J. Arnould, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de stabilire a dobânzilor aferente sumei plătite în temeiul unei incapacități totale de muncă în urma a două accidente survenite în timpul a două călătorii de serviciu

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) DC suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile efectuate de Oficiul European de Poliție.

⁽¹⁾ JO C 352, 30.11.2013, p. 27.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2013 – ZZ/Comisia**(Cauza F-119/13)**

(2014/C 129/45)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: ZZ (reprezentanți: D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor referitoare la transferul drepturilor de pensie ale reclamanților în sistemul de pensii al Uniunii care aplică noile Dispoziții generale de aplicare referitoare la articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor privind calculul sporului drepturilor lor de pensie dobândite anterior angajării lor în cadrul Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 – ZZ/OAPI**(Cauza F-125/13)**

(2014/C 129/46)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a raportului de evaluare privind anul 2012 pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2011 și 31 decembrie 2012, precum și a obiectivelor stabilite pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2013 și cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de evaluare (Appraisal Report) din 15 martie 2013 întocmit în privința reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2011 și 31 decembrie 2012;
- anularea obiectivelor stabilite de OAPI în privința reclamantului pentru perioada cuprinsă între ianuarie 2013 și decembrie 2013;

- obligarea OAPI la plata către reclamant a unei despăgubiri într-un quantum corespunzător, lăsat la aprecierea Tribunalului, pentru repararea prejudiciilor morale și materiale pe care le-a suferit;
 - obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată.
-

RECTIFICĂRI**Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-689/13**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 85 din 22 martie 2014)

(2014/C 129/47)

Comunicarea din Jurnalul Oficial privind cauza T-689/13, Bilbaina de Alquitranes și alții/Comisia se va citi după cum urmează:

„Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 – Bilbaina de Alquitranes și alții/Comisia

(Cauza T-689/13)

(2014/C 85/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Bilbaina de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Spania), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Spania), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Danemarca), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Regatul Unit), Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Țările de Jos), Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Germania), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polonia), Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Regatul Unit), Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Spania), SGL Carbon GmbH (Meitingen, Germania), SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Austria), SGL Carbon (Passy, Franța), SGL Carbon, SA (La Coruña, Spania), SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Polonia), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Germania) și Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Germania) (reprezentanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- admiterea cererii ca admisibilă și fondată;
- anularea actului atacat în măsura în care clasifică CTPHT ca H400 și H410;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele vizează anularea în parte a Regulamentului (UE) nr. 944/2013 al Comisiei din 2 octombrie 2013 de modificare, în vederea adaptării la progresul tehnic și științific, a Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor (JO L 261, 3.10.2013, p. 5) (denumit în continuare „Regulamentul CLP”) în măsura în care prevede pentru smoală, gudron de huiță, temperatura înaltă, nr. CAS 65996-93-2 (denumite în continuare „SGHTI”) clasificarea „Aquatic Acute 1 (H400)” și „Aquatic Chronic 1 (H410)” (denumit în continuare „actul atacat”).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Prin intermediul primului motiv se pretinde că actul atacat este nelegal întrucât încalcă prevederile Regulamentelor REACH și CLP cu privire la clasificarea substanțelor ca toxice pentru mediul acvatic și studiile care trebuie recunoscute în acest sens, precum și principiul egalității de tratament, în măsura în care respinge studiile realizate în conformitate cu Regulamentul REACH și cu liniile directe ale OCDE și impune teste care nu se bazează pe nicio metodă standardizată acceptată.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se susține că actul atacat este nelegal întrucât se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere, având în vedere că nu a luat în considerare proprietățile inerte intrinseci ale SGHTI care au în special un impact semnificativ în testele cu raze și aplicarea metodei însumării. De asemenea, acesta a stabilit factorii M pentru constituenții HAP în lipsa unei analize adecvate a studiilor la care se face referire și a respins informația furnizată de reclamante fără o justificare valabilă.
 3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține că actul atacat este nelegal întrucât încalcă principiul transparenței și dreptul la apărare consacrate în dreptul Uniunii.”
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO